

Z OBSAHU

Společně v Kyjově **2**

Den plný překvapení a díky **3**

I novodobí váleční veteráni slaví veterány **3**

Druhá kariéra Miroslava Žirovnického **4**

Váleční veteráni na koncertech Pražského komorního orchestru

Stalo se již tradicí, že váleční veteráni zapojení v projektu PoVV mají možnost využít nabídku vstupenek na koncerty, které pořádá Pražský komorní orchestr. Tyto koncerty jsou nejčastěji pořádány v koncertní síni bývalého kostela Šimona a Judy na Starém městě, několik koncertů bylo ale i ve Dvořákově síni pražského Rudolfa nebo ve Valdštejnské zahradě. Vstupenky na koncerty, které se konají přibližně každý měsíc, jsou nabízeny válečným veteránům prostřednictvím terénních pracovníků projektu PoVV. Tuto nabídku zpravidla využívají zájemci z Prahy a Středočeského kraje, ale koncerty v minulosti již navštívili i veteráni z jiných krajů republiky.

Pražský komorní orchestr (PKO) patří mezi čtyři nejstarší komorní orchestry v Evropě. Vznikl v roce 1951 a jeho historie nebyla od té doby nikdy přerušena. Profiloval se jako orchestr tzv. mozartovského obsazení (34 hudebníků), který byl schopný hry bez dirigenta. V začátcích své existence se soustředil především na interpretaci starší české hudby, hudby klasicismu a raného romantismu. Později do svého repertoáru zařadil také skladby 20. století a posléze začal uvádět i zcela nová díla soudobých skladatelů.

Váleční veteráni měli možnost vyjádřit svou spokojenost a poděkovat za možnost návštěv koncertů na předvánočním setkání válečných veteránů v hotelu Legie v prosinci minulého roku, kdy toto setkání navštívil i zástupce Pražského komorního orchestru **Jiří Krob**. Poděkování směřovalo nejenom na vedoucího PKO **Vladimíra Darjanina**, ale všem účinkujícím a členům orchestru za zprostředkování hlubokých uměleckých zážitků a příjemných chvil při poslechu hudby v pěkném prostředí.

V loňském roce váleční veteráni obdrželi přes 200 vstupenek na koncerty pořádané PKO. Dostalo se na všechny zájemce. Těšíme se na dlouhou budoucnost této tradice, která není samozřejmostí.

Viktor Šinkovec, s využitím informací z www.pko.cz

Jan Ihnatík

Účastník závěrečných bojů 1. Čs. armádního sboru

Dne 1. března oslavil své 97. narozeniny bratr **Jan Ihnatík**, plukovník ve výslužbě.

Tak krásného vysokého věku se dožil v dobré tělesné i duševní kondici.

Rodák z Poroškova v Perečinském rajonu na Podkarpatské Rusi se rozhodl rok po maďarské okupaci rodného kraje v roce 1940 utéct do Sovětského svazu. Zde však byl zadržen a prošel sběrným táborem, několika věznicemi a skončil v gulagu u města Uchta. Byl totiž odsouzen za nelegální přechod hranic ke třem letům nucených prací. V roce 1943 byl propuštěn a přihlásil se do nově vzniklé československé vojenské jednotky v SSSR.

S dělostřelectvem pak prošel boji o Kyjev, Bílou Cerekev a Dukelský průsmyk. Velel minometné baterii v bojích u Jasla, Liptovského Mikuláše i při přechodu ze Slovenska na Moravu. Je dnes patrně jediným žijícím přímým účastníkem závěrečných těžkých bojů našeho armádního sboru u Břestu začátkem května 1945. Po válce sloužil ve velitelských funkcích v Československé armádě až do důchodu.

Bratr Ihnatík byl několik let předsedou Jednoty ČsOL v Havířově. V současné době je členem výboru a aktivně se zúčastňuje vzpomínkových akcí jak v Havířově, tak i v Ostravě. Narozeniny oslavil v rodinném kruhu a nechyběli ani gratulanti z magistrátu města Havířova a ČsOL.

Text a foto: **Jaroslav Juryšek**

Společně v Kyjově

V prostorách kulturního domu v Kyjově se uskutečnilo první setkání veteránů z kyjovského regionu. V programu jednání bylo i promítnutí krátkého filmu, který byl natočen o historii Internačního tábora v sousedních Svatobořicích.

Účastníci kyjovského setkání. Zleva **Oldřich Axman**, **Ján Sitar**, **Jan Lunga**, **Karel Rotrekl**, **Jan Kuchař**, **Vlastislav Mikula**, **Jiří Bartoň** a **Luděk Bůžek**.

Veteráni ocenili úsilí pracovníků projektu Péče o válečné veterány, kteří kyjovské setkání připravili. Mnozí účastníci ani nevěděli, že třeba jejich „soused“ z vedlejší obce byl rovněž na válečné či mírové misi.

Ludmila Mikulová se synem Vlastislavem Mikulou

Po celou dobu vládla přátelská atmosféra promítaná ve vzpomínkách z pobytů v zahraničí.

Prvního setkání se zúčastnila také **Ludmila Milkulová**, vdova po druhoválečném veteránovi **Stanislavu Mikulovi**, letci RAF. Jeho syn **Vlastislav Mikula** se zasadil o umístění pamětní desky na otcův rodný domek a zřídil v jeho prostorách muzeum, které připomíná otcovu bojovou cestu. Sám Vlastislav Mikula je novodobým veteránem, který se v letech 1992–1993 zúčastnil mise v bývalé Jugoslávii v jednotkách UNPROFOR.

Mezi novodobými veterány, kteří se setkání zúčastnili, nechyběli účastníci mírových operací **Karel Rotrekl**, bývalý příslušník SFOR **Ján Sitar** či **Jan Kuchař**, působící dříve v UNPROFOR, IFOR A KFOR.

Při loučení často zazněla věta: „Tak kdy se potkáme zase příště?“ Neпоchybně lze soudit, že se tedy toto setkání povedlo. Jistě nebude poslední.

Někteří veteráni se zúčastnili prvního setkání v Kyjově i s manželkami

Text a foto: **Jan Kux**

Den plný překvapení a díky

Stejně jako vloni i letos jsme se sešli v Domově pro seniory Vychodilova v Brně, abychom svou přítomností potěšili paní **Luisu Matlovou**. Paní Luisa se dožila krásných 103. narozenin.

Postupně jí pogratovali paní majorka **Krobotová** z Krajského vojenského velitelství v Brně, paní **Vladka Žižková**, dlouholetá přítelkyně rodiny a zároveň předsedkyně místní organizace ČSBS. Ovšem největší radost udělaly květinové gratulace s polibkem od vedoucího projektu Péče o válečné veterány **Viktora Šinkovce**, krajského koordinátora projektu **Oldřicha Axmana** i ředitele domova **Petra Němce**. Paní Luisa byla velice dojatá, vyprávěla nám o svém pohnutém životě i o spokojených dnech, které v domově prožívá.

Paní Luisě přejeme i touto cestou spokojený a klidem naplněný čas.

Děkujeme řediteli domova pro seniory Petru Němcovi a jeho spolupracovníkům za důstojné prostředí, které

pro oslavu narozenin paní Luisy vytvořili, Krajskému vojenskému velitelství za účast i za udělení Pamětního listu. V neposlední řadě pak velice děkujeme **Janě Kořístkové**, dceři paní Matlové, za pohoštění a milou společnost.

Text a foto: **Dana Axmanová Vrtišková**

Oslavenec Josef Sobota (vlevo) s terénním pracovníkem Jaroslavem Novákem

I novodobí váleční veteráni slaví

Válečný veterán **Josef Sobota** v průběhu své služby v armádě odsloužil devatenáct měsíců v zahraničních mírových misích UNPROFOR. Tento zkušený ženista z Litoměřic oslavil 25. února 65. narozeniny.

Před oslavu v rodinném kruhu přijeli terénní pracovníci z Ústeckého kraje s malou gratulací, aby předali dárek k půlkulatým narozeninám v rámci péče o válečné veterány.

Oslavenec s velkým zanícením vyprávěl o svém koníčku, kterým je rybaření, a o chystané cestě do Norska, kam se chystá a na níž se intenzivně připravuje.

Pepíku, hodně zdraví a v Norsku na rybách neprochladni!

Text: **Jaroslav Novák**
Foto: **Zdeňka Hofmanová**

MDŽ po moravsku

Jsme sice zase o rok starší, což u nás žen není vždy úplně pozitivní zjištění, ale radost ze setkání nám to nevzalo. Na rozdíl od roku 2018 jsme tentokrát zvolili pro místo setkání nově otevřenou vinotéku Jako doma na Husově ulici v Brně. A určitě jsme nepochybili.

Jsem plna obdivu především k účasti druhoválečných veteránek. Se smíchem mi potvrdily, že ve vinárně nebyly ani nepamatují a že je to pořádně vzrušující. Obdobně se k volbě místa postavily i veteránky z novodobých misí i méně početný pánský „rozmazlovací“ tým.

Jsme velice rádi, že se nám daří stmelovat náš „veteránský“ tým a že stíráme rozdíly mezi generacemi, vojáky i nevojáky a prostě si užíváme čas, který nám byl dán pro vzpomínky i pro život.

Přejeme touto cestou všem krásné jaro z Brna.

Text a foto: **Dana Axmanová Vrtišková**

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v březnu 2019

85 let

Marie Kovářová

90 let

Vlasta Zemínková
Marie Sczeponiaková
Drahomíra Krčková
Vincenc Novák

95 let

František Jurczek
Olga Doležal Kurzová
Miroslav Ticháček

Nová kariéra Miroslava Žirovnického

Původní profesí logistik-potravinář **Miroslav Žirovnický** se s vysokou vojenskou hodností účastnil mírových misí po celém světě. Jeho partnerka **Bohunka Brýnová** je vystudovaná zootechnička, která pracovala jako účetní. Při jednom z našich rozhovorů vyprávěl novodobý válečný veterán o svém nynějším životě.

Nyní žijí v Postupicích, v rodišti spisovatele Svatopluka Čecha. Už delší dobu bylo mojí touhou založit si vlastní podnik nebo zemědělskou farmu. Začátky jsou nelehké a nejisté. Důležité je spojit se s osobou, která má stejné ambice a touhy. Podařilo se. Bohunka byla ta pravá. Dříve jsem jako důstojník kariérního řádu prošel všemi stupni v armádě a v zahraničí a neměl jsem volný čas na splnění si přání. Až před deseti léty, kdy jsem byl ve výslužce, jsem se začal plně věnovat tomu, co mě baví. Pořídili jsme si s Bohunkou první dvě stovky kvalitních slepiček z Rakouska.

O slepičky se staráme s radostí a ony nám to štědře oplácí. Pořídili jsme si novou technologii, halu PUR/PIR. Druhým rokem, kdy jsme se věnovali drůbeži a ovečkám, jsme získali kvalitní snůšku výborných vajíček a vynikající skopové biomaso. Odbyt vajíček byl poměrně rychlý, když jsme se dostávali stále více a více do povědomí lidí jako malá farma KOKOLAND. Nebylo to vůbec snadné. Při rozšíření chovu na sedm set slepic bylo potřeba posílit know-how a splnit přísné veterinární požadavky.

Před nedávnem jsme si pořídili na Vysočině malý rozpadlý statek, který jsme opravili a obsadili slepičkami. Nosnice jsou stále venku ve výběhu, na trávě a na slunci. Bohunka vlastní rozlehlé plochy trvale travného porostu a lesa, a tak mají nosnice celoročně trávu, v zimě seno a jsou šťastné, když si protahují křídla, hrabou si a polehují ve výběhu mimo haly. Ve stáji je sláma a hnízda, kde hřadují a snášejí vajíčka.

Často se mě lidé ptají, jaký je rozdíl mezi lidmi, které jsem logisticky zasochoval a zajišťoval, a mezi zvířetem, slepičkami, o které se staráme. Odpovídám jim jednoduše: Obrovský rozdíl. Lidé jsou stále nespokojeni, především z obšírné nabídky potravin a také z velkého informačního nadbytku, kde se často sami i ničí. Slepičky, po nabídnutí základních nezbytných „welfare“* potřeb, jsou velmi šťastné a vrací to překypujícím zdravím a nám pýchou z kvalitních potravin. Na farmě jsem uplatnil asi stovku zlepšovacích návrhů a aplikovaného výzkumu v praxi. Tak trochu i po vzoru amerického veterána Harlanda Sanderse, zakladatele KFC. Ten v roce

Novodobý válečný veterán Miroslav Žirovnický

1930 za tento logistický kulinární počin obdržel čestný titul Kentucky Kolonel.

Možná i v Čechách si třeba někdo všimne našeho logistického kolonela. Po splnění svých veteránských a vojenských povinností začal druhou kariéru a po téměř deseti letech mravenčí práce je jeho alternativní a zcela unikátní projekt - chov slepiček ve výběhu na snášku velmi kvalitních vajíček - plně konkurenceschopný a vyhledávaný veřejností i farmáři.

Tolik Miroslav Žirovnický s doplněním Bohunky Brýnové.

*Welfare je stavem naplnění materiálních a nemateriálních podmínek, které jsou předpokladem zdraví organismu, kdy je zvíře chováno v souladu s jeho životním prostředím.

